

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes børnefamilier i hele landet kan sikres reelle muligheder for at gøre brug af pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen - til gavn for børnenes sunde og indholdsrige udvikling, skoleparathed og generelle dannelse.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

Fra Inuit Ataqatigiit har vi følgende bemærkninger til Hans Enoksens (Partii Naleraq) forslag til forespørgselsdebat.

Fastlæggelse af taksten for børneinstitutionerne ligger hos kommunerne; kommunerne bestemmer selv hvor meget en plads for et barn skal koste. Med andre ord, så ligger alle anliggender vedrørende børneinstitutioner under kommunerne.

Fra Inuit Ataqatigiit respekterer vi fuldt ud kommunernes selvstændighed, og vi synes at det er meget vigtig, at vi ikke skader denne selvstændighed og at vi ikke blander os fra centralt hold.

På trods af dette er vi fra Inuit Ataqatigiit aldrig tilbageholdende med at deltage i en debat, når det drejer sig om vilkår for børn og deres forældre. Og der sætter vi ikke spørgsmålstegn ved, hvem der har beslutningskompetencen og ansvaret.

Derfor vil vi ikke holde os tilbage med at deltage i Hans Enoksens forslag til denne forespørgselsdebat.

Hans Enoksen argumenterer for sit forslag således; at der er for stor forskel på børns muligheder for at få dagtilbud i dette land, og at der må handles på dette.

Hans Enoksen argumenterer bl.a. med at kommunernes meget forskelligartede takster går ud over de mindrebemidlede og enlige forældre, og at dette ikke kan accepteres og rettes op på.

Vi skal her understrege, at Inuit Ataqatigiit er et parti som beskytter de mindrebemidlede og de svage i samfundet.

Derfor er vi fuldt ud enige i Hans Enoksens forslag og målsætning.

Fra Inuit Ataqatigiit vægter vi, at alle forældre uanset status skal have lige muligheder for dagtilbud til deres børn. Det skal ikke komme an på hvem der skylder penge eller ikke skylder penge.

For børnene er vores største og vigtigste ressource. Vi skal værne om dem og give dem trygge opvækstmuligheder.

Hvis vi passer godt på dem skal det nok lønne sig; vi kan skabe et sundt, glad og velfungerende samfund.

En af de ting som vi fra Inuit Ataqatigiit er meget årvågne overfor er, at uligheden aldrig har været større imellem de mindrebemidlede og de velstillede her i samfundet. Dette er ærgerligt og beklageligt, det kan ikke passe og det kan ikke accepteres.

Derfor vægter vi at arbejde for, at denne voksende ulighed mellem rig og fattig må stoppes og elimineres. Vi deltager i dette arbejde.

Men det er ikke sådan, at vi kan opnå mere lighed ved bare at sænke eller o-stille priserne, sådan er det ikke. Hvis vi skal gøre noget ved denne ulighed, kan dette først ske ved store reformeringer, såsom indenfor; det sociale område, boligsikringsområdet, skatteområdet, på førtidspensions- og alderspensionsområdet, og indenfor støtteordninger til byggeri osv.

Ja, vi kunne komme ind på mange andre former for reformeringer.

Hvad er det så for reformeringer vi kunne snakke om?

Skal det koste at have børn i institutioner? Eller skal det være gratis? Og hvis det skal koste noget, hvor billigt skal det så være?

Det koster ikke noget at have børn i skolen. Og hvorfor skal det så koste noget at have børn i børneinstitutioner?

Det er spændende at debattere sådanne spørgsmål. Hvad mener andre mon? Lad os udveksle meninger og reformere for vore børns skyld, for deres fremtid, for samfundet og for at skabe en sund befolkning.

Med disse bemærkninger siger vi tak for dette forslag til forespørgselsdebat og støtter op om det samlede Inatsisartuts forslag til udtalelse, og ønsker jer en god debat.

Tak

Peter Olsen
Inuit Ataqatigiit